

2023. október 2. hétfő

Zsolt 5.: *Figyelj beszédemre, URam, vedd észre sóhajtozásomat! Figyelj hangos kiáltásomra, Istenem, királyom, mert hozzád imádkozom! Hallgasd meg szavamat reggel, URam, reggel eléd készülök, és várlak. Mind örülnek majd, akik hozzád menekülnek. Örökké ujjonganak, mert oltalmazod őket. Örvendeznek általad, akik szeretik nevedet. Mert te, URam, megáldod az igazat, körülveszed kegyelmeddel, mint pajzsral.*

Lk 5,27-32: *Ezután kiment. Meglátott egy Lévi nevű vámszedőt, aki a vámnál ült. Így szólt hozzá: „Kövess engem!” Az otthagytott mindent, felkelt, és követte. Lévi nagy vendégséget készített neki a házában, és nagy sokaság volt ott. Vámszedők és mások, akik velük együtt telepedtek asztalhoz. A farizeusok és a közülük való írástudók zúgolódtak, és ezt mondták tanítványainak:*

– Miért esztek és isztok a vámszedőkkel és a bűnösökkel együtt?

Jézus így válaszolt nekik: – Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket, hogy megtérjenek.

Igehirdetés: Ki a szabad ember? A farizeusok és írástudók itt éppen nem azok, a saját előítéleteik foglyai. Néhány hete már szoltam arról köztetek, hogy Jézus küldetése a bennünk lévő sántához, bémához, fogolyhoz szól, az ő gyógyításukért, megszabadításukért jött. Ha ezt nem vesszük komolyan, akkor nagyon könnyen kerülünk a farizeusok és írástudók helyébe, akik megbotránkoznak azon, hogy Jézus miért tölt időt ezekkel a bűnösökkel, vagyis miért nem velük: okos, művelt, vallásos emberekkel foglalkozik inkább? Jézus válasza egyértelmű: a magukat egészségesnek gondolók, akik próbálják azt a látszatot kelteni, hogy velük nincs semmi baj, nem tudnak kapcsolódni Őhöz, számukra Jézusnak nincs mondanivalója, hiszen Ő a megtérést hirdeti, azok pedig meg vannak győződve arról, hogy nekik erre nincs szükségük.

Attila bácsi pénteken arról beszélt, hogy nem mindegy, hogy mire nézünk, mi van a tekintetünk fókuszában. Nagyon hasonló módon az sem mindegy, hogy melyik oldalunkkal fordulunk Isten felé, mit merünk elé tárni. Csak a jólfésült, szép gondolataink, a csillogó intellektusunk, vagy valami más is oda tud kerülni Isten elé? Fel tudjuk-e tárni előtte indulatainkat és vágyainkat? Ha meg tudunk barátkozni a gondolattal, hogy van bennünk a vámosból és társaiból, vagyis van bennünk haszonleső, van bennünk pénzsóvár, van bennünk tisztátalan vágyak fogságától szenvedő, indulatainktól szenvedő énrész is, akkor már nem botránkozunk, hanem örülünk, hogy nekik is helyük van az asztalnál, őket is meg akarja hívni, és meg akarja váltani Jézus.

Van egy nagyon szép legenda Szent Gelléről, aki Bakonybélben remetéskedett. Egyszer egy szarvasgida és egy farkaskölyök került hozzá, akiket megszelídített, és velük élt. Ez nem egy cuki történet, hanem mély szimbolikus jelentése van, amit nemrég hallottam Baán Izsák bakonybéli szerzetes atyától. A szarvas a vágyak szimbóluma: *Mint szarvasgím a források vizére, úgy vágyik utánad a lelkem Istenem....* A farkas pedig az indulat, az agresszió jelképe. A történet tehát arról szól, hogy Gellért hét évet tölt a Bakonyban, miközben Isten elé tudja vinni a vágyait és az indulatait, és Isten segítségével át tudja azokat formálni, erőt és irányt adó energiákká, hiszen az indulataink adhatnak erőt a jóért folytatott küzdelemben, a legmélyebb, belső vágyak pedig irányadóak lehetnek a számunkra, ahogy Ábrahámot is a gyermek utáni vágya veszi rá, hogy elinduljon Isten hívására. A rendezetlen vágyak és a szabadon hagyott, vagy elfojtott indulatok azonban pusztítóak, kártékonyak tudnak lenni: a legenda leírja azt is, hogy a szarvasborjú egyik alkalommal feldönti Gellért tintásüvegét a kunyhóban. A nem jól szelídített vágyaink bizony tudnak rendetlenséget okozni az életünkben.

Jézus elé hozva ezeket az imádságban, a bűnbánatban, ezek rendeződnek, megszelídülnek, erőforrássá válnak. Lévíből Máté, vámosból evangelista, kontroll nélkül pusztító, agresszív állatból másokat megvédeni képes, a jóért kompromisszumok nélkül kiálló, erős, szabad ember válik. Szabad a kitörő indulataitól és szabad a rendezetlen vágyaitól. Török Endre szerint az a szabad ember, aki nem sért és nem sérthető. Nem sért, mert az indulatai meg vannak szelídítve, és nem sérthető, mert a vágyai is meg vannak szelídítve. Szeretnél ilyen szabad ember lenni? Jézus hívása neked – nekem, a mi benső vámszedőnknek is szól: Kövess engem!